

bede det ærede Medlem erindre dette ogsaa paa et andet Punkt, der vil komme under Forhandling, nemlig Spørgsmaalet om Soldaternes Løn; heller ikke der gaar det an at hente nogen Parallel fra det engelske Hærvæsen, idet de hervede Soldaters Gjerning jo skal betales fuldt. Det ærede Medlem mente, at det ikke havde nogen Betydning at have en saadan fastslaaet Hærslov, men jeg er rigtignok af den Mening, at det er af allerstørste Betydning at have den; det er nemlig først gennem en fastslaaet Organisation og gennem et over en længere Narrække udstrakt og i en bestemt Retning gaaende Arbejde, at det bliver muligt at sammenarbejde en Hær, som er brugbar, naar det gjælder Fædrelandets Forsvar. Men det er ikke alene af dette overordnede Hensyn, at det er af saa stor Vigtighed at have en fast Hærsorganisation; det er ogsaa af den største Vigtighed for alle de Personer, der høre til Hæren, være sig som fast Befalingspersonale eller som Barnepligtige, der kun midlertidig indfinde sig. Det er saaledes vigtigt for hele Hærens unge Mandskab at vide, hvorledes deres Stilling bliver til den Tid, da de skulle ind til Tjeneste, og skulde alt Dette gøres om paa hver Finantslov, saa kom vi ind i et fuldstændigt Kaos. — Det ærede Medlem ansøgte imod mig, at saa mange kyndige Militære havde, dengang Hærsloven vedtoges, bifaldet den Stilling, som man gav Elefskolen; men det skete jo netop under Forudsætning af, at man paa anden Maade var istand til at skaffe det fornødne Antal Underbefalingsmænd tilveie. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han ikke veed dette, idet det ad anden Veie, gennem de Oplysninger, der ere tilgaaede Hæridvalget, er meddelt Rigsdagen, at denne Forudsætning ikke er indtruffen. Saa, det er dog egentlig almindelig bekendt, thi det er sagt i Motiverne til Revisionsloven; der er det fra Krigsbestyrelsens Side ligesom og meget bestemt udtalt, at de Forventninger, man i saa Henseende har næret, ere ikke blevne opfyldte. Det gaar mig ligesom det ærede Medlem fra Solbæl Amt (Dinesen) der før talte efter mig: i og for sig ønsker jeg ikke nogen Medsættelse af Bevillingen til riflede Bagladelanoner til Søbefæstninger, og naar jeg alligevel har sluttet mig til Udvalgets daværende Flertal, er det kun, fordi jeg ikke troede, at det kunde nytte der at fremtræde som Mindretal. Efter de Oplysninger, som den høitæredede Minister nu gav, skal jeg for mit Vedkommende allerede paa dette Punkt stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 104.

Ordføreren: Jeg skal gjøre et Par Bemærkninger til, hvad vi have hørt af det ærede Medlem, der nu fatte sig. Det ærede Medlem synes at mene, at Rigsdagen har opfattet Ordet „kan“ angaaende Forstærkningsbataillonernes Indfaldelse som „skal ikke“. Jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Opfattelse, og jeg tror

navnlig ikke, at der fra Rigsdagens Side er givet Anledning til at tro, at man var i den Grad ude af Stand til at forstaae Danst, at man forklarede „kan“ som „skal ikke“. — Hvad Elefskolen angaar, tror jeg ikke, at Overveielserne i den Henseende høre herhen. Jeg er for Øvrigt ikke enig med det ærede Medlem i den Begrundelse, han fremsatte for Bibeholdelsen. Jeg tror ikke, man kan hente Bevis for Elefskolens Nødvendighed fra den hidtilværende Tilgang til Underofficerstlassen, thi denne svækkede Tilgang hidrører fra flere andre Forhold, som man kan omordne ved Hærsrevisionen. — Med Hensyn til Forslaget om Rideekvipager blev det nævnt, at hvis Flertallets Forslag blev vedtaget, kunde der gaa 17 Mar, inden den nye Rideekvipage blev helt indført, og en anden æret Taler sagde, at det var blevet „oplyst“, at der vilde gaa 17 Mar hen. Saa, tager man enhver Paastand for en Oplysning, saa er det en anden Sag, saa er det ganske vist oplyst af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds. Det er imidlertid en ren Misforstaaelse, thi hverken jeg eller noget andet Medlem af Flertallet stiller Noget op, hvoraf Følgen er, at der hengaar 17 Mar, inden man indfører en Foranstaltning, som Krigsbestyrelsen finder fornødig, og imod hvilken der vistnok ikke kan anføres noget Væsentligt. Nei, naar ærede Medlemmer tale imod det nævnte Forslag til § 25, glemme de, at der paa det ordinære Budget findes en Post „Udgifter til Krigsmateriel“, til et Beløb af 265,000 Rd., og der findes der ogsaa en Underkonto „Materiel af ny Konstruktion“ 20,000 Rd., og derigennem kan den ærede Krigsminister meget godt faae sine Rideekvipager forandrede i Løbet af meget Kort Tid. — Hvad nu den meget ærede Ministers Udtalelser angaar, skal jeg først bemærke, at Udvalget ikke kan tjene ham i at tage Forslaget under Nr. 64 tilbage, fordi det ikke staaer i nogen Forbindelse med Spørgsmaalet om Lønningstillæg for det underordnede Personale i Krigsministeriet, og fordi dette heller ikke staaer i nogen Forbindelse med Direktørskiftet i Krigsministeriet, thi man vilde have stillet det samme Forslag, uanset hvem der havde været Ditektør. — Med Hensyn til Bemærkningerne angaaende Proviantforvalteren skal jeg sige, at Udvalget ganske vist har ment, at da denne Mand var saa fortjent og saa betydelig ældre end det, der traadte op i Forplejningskorpset efter den nye Lovs Ikrafttræden, saa maatte Ministeren nok have kunnet finde en Plads at stille ham paa, uden at det kunde siges, at de Yngre derved bleve krænkede, da deres Avancement og ligeledes deres Lønningvillkaar bleve forbedrede ved den nye Lønningsslov. — Angaaende „K. a. Skrivematerialier og Kontorudgifter“ skal jeg bemærke, at der her er Tale om Kontorudgifter, ligesom der bevilges Kontorudgifter for saa mange andre Embedsmænd, og vi vilde vist komme ilde afsted, hvis vi satte